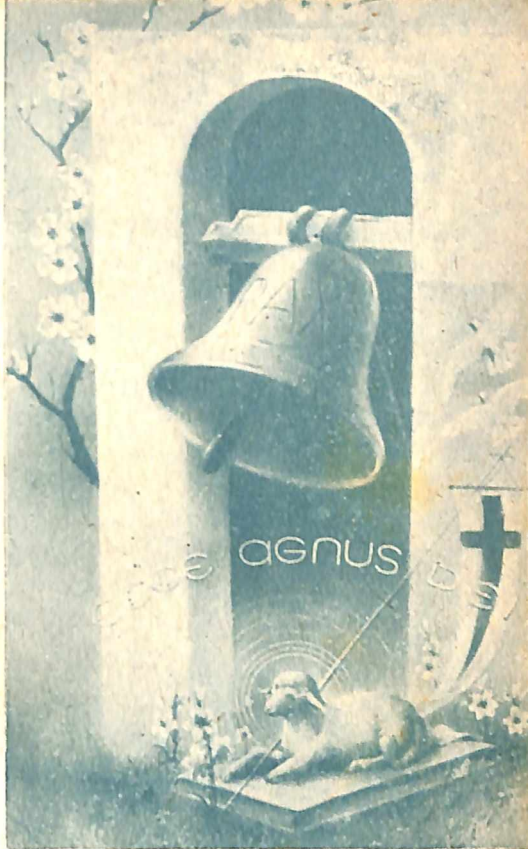

ŽIVOTOM

Číslo 76

Ročník V. Číslo 4

Cena 1.— Ks

Biela sobota

Biela sobota.

P o z n á m k a : Kristus Pán už dokončil dielo nášho vykúpenia. Jeho bezduché telo ticho odpočíva v „božom hrobe“, duša sostúpila do predpekla medzi spravodlivých. Preto je Biela sobota deň najväčšieho pokoja, deň odpočinutia Kristovho.

Tento pokoj ráno na niekoľko chvíľ prerušia posvätné obrady: svätenie ohňa a veľkonočnej sviečky, prorocké čítania, svätenie krstnej vody, radostné alleluja pri sv. omši. Ale čoskoro spev v kostole utíchne a ticho božieho hrobu ďalej vábi návštevníkov. Až večer prepukne veľkonočná radosť plnou silou pri slávnosti vzkriesenia.

I. Svätenie ohňa.

Zvyk svätiti oheň pochádza ešte z doby, kedy sa bohoslužba konala v noci. Z kremeňa sa vykreše iskra a z nej sa zapáli oheň, ktorý je obrazom vzkrieseného Krista. On tiež vyšiel zo skalnatého hrobu a svojim svetlom osvietil temnoty pohanského sveta. Počujme, čo sa pri ňom modlí kňaz!

K.: Pán s vami.

L.: I s duchom tvojím.

K.: Modlime sa: Bože, ty si skrze svojho Syna, ktorý je uholným kameňom, dožičil svo-

jim veriacim ohňa svojej jasnosti; posväť tento nový oheň, vykresaný z kremeňa nám na úžitok a dožič nám, nech zahoríme v týchto veľkonočných sviatkoch nebeskými túžbami, aby sme čistou dušou mohli dôjsť k sviatkom večnej jasnosti. Skrže toho samého Krista, nášho Pána. Amen.

Modlime sa: Pane Bože, Otče všemohúci, nehasnúce svetlo, ty si pôvodcom každého svetla; požehnaj toto svetlo, tebou, Osvietiteľom celého sveta, posvätené a požehnané; nech nás zapáli toto svetlo a ožiari oheň tejto jasnosti, a ako si osvietil Mojžiša, keď vychádzal z Egypta, tak osvieť aj naše srdcia a smysly, aby sme boli hodní dôjsť do večného svetla. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

Modlime sa: Svätý Pane, Otče všemohúci, večný Bože, pomôž nám požehnať tento oheň v tvojom mene a v mene tvojho jednorodeného Syna, Boha a Pána nášho Ježiša Krista a sv. Ducha; otužuj nás proti ohnivým strelám nepriateľa a osvieť nás nebeskou milosťou. Ktorý žiješ a kráľuješ s tým istým jednorodeným Synom a so sv. Duchom, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Okrem ohňa svätí päť temiánových zrn, ktoré budú zasadené do veľkonočnej sviečky na pamäť päť rán Kristových.

Modlime sa: Prosíme ťa, všemohúci Bože,

vylej na tento temián svoje hojné požehnanie a zapál, ty neviditeľný Obroditeľ, túto nočnú žiaru, aby nielen táto obeta, ktorú ti tejto noci prinášame, spojená s tvojím tajomným svetlom, žiarila; ale vyžeň aj z každého miesta, na ktoré zanesieme z tohto posvätného znaku, faľošnú diabolskú zlosť, a pomáhaj nám mocou svojej velebnosti. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Keď je oheň pred kostolom posvätený, jeho svetlo vnáša sa do kostola, dosiaľ celkom bez svetla. Diakon oblieka biele rúcho a nesúc trojramennú sviecu, rozsvetľuje jedno rameno sviece po druhom a spieva vždy o tón vyššie: Lumen Christi — Svetlo Kristovo! Ostatní odpovedajú: Deo gratias! — Vďaka Bohu! Týmto obradom sa slávnosť zvestuje základná pravda evanjelia Kristovho: Je jeden Boh v troch osobách. A táto pravda ako svetlo preniká pomaly celým svetom.

II. Svätenie veľkonočnej sviece.

Pred hlavným oltárom zanôti potom diakon prekrásny chválospev, podľa začiatočného slova zvaný „Exsultet“. Pochádza od sv. Augustína a oslavuje vzkriesenie Kristovo a vykúpenie sveta. Pri tomto chválospeve svätí tiež veľkonočnú sviečku, obraz to vzkrieseného Spasiteľa. Vosk predstavuje jeho telo, knot je obrazom jeho duše, ktorá svieti božstvom, päť zrn temiánových pripomína päť rán, ktoré si Kristus Pán nechal po vzkriesení na pamäť svojej lásky k nám. Od veľkonočnej sviece sa rozsvetľuje večné svetlo a ostatné svetlá v kostole. Táto svieca zostáva cez 40 dní na oltári a horí pri službách Bo-

žích. Na deň nanebovstúpenia Krista Pána sa pri evanjeliu zhasne a odnesie.

Exsultet: Plesaj už nebeský zástup anjelov! Plesajte božské tajomstvá! Nech hlása spásonosná trúba víťazstvo preveľkého Kráľa. Raduj sa zem, ožiarená toľkým svetlom a ovenčená žiarou večného Kráľa; pociť, že tma úplne zmizla s tvojho povrchu. Raduj sa matka Cirkve, ozdobená leskom prejasného svetla! Nech sa ozýva tento chrám veľkým plesaním ľudu! Preto prosím aj vás, drahí bratia: ste svedkovia tohto prepodivného jasotu svetla, vzývajte teda so mnou milosrdenstvo všemohúceho Boha. Veď ma bez mojich zásluh ráčil pripojiť ku počtu levítov; nech mi teda vlej do duše jasnosť svojho svetla a urobí ma hodným spievať chválu o tejto sviečke. Skrze Pána nášho Ježiša Krista, svojho Syna, ktorý s ním žije a kráľuje i s Duchom sv. Boh — po všetky veky vekov — Amen. — Pán s vami! — I s duchom tvojím. — Hore srdcia! — Máme ich u Pána. — Ďakujme Pánovi, Bohu nášmu! — Je to dôstojné a spravodlivé.

Vskutku je dôstojné a spravodlivé s celou vrúcnosťou srdca a duše, plným hlasom velebiť neviditeľného Boha, Otca všemohúceho, a jeho jednorodného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, ktorý za nás večnému Otcovi splatil dlh

Adamov a sotrel svojou sv. krvou dlžobný úpis starého hriechu. Lebo toto sú veľkonočné sviatky, na ktoré bol zabitý ten opravdivý baránok, ktorého krvou sú posvätené dveraje veriacich. Toto je tá noc, v ktorej si voľakedy našim otcom, synom izraelským, suchou nohou pomohol prejsť cez Červené more, keď si ich vyvie-dol z Egypta. Áno, toto je tá noc, ktorá ohni-vým stípom rozohnala tmy hriechov. Toto je tá noc, ktorá kresťanov celého sveta, vytrhnu-tých z neprávostí sveta a tmy hriechov, privá-dza k milosti a posväcuje. Toto je tá noc, v ktorej víťaz Kristus zlámal okovy hriechov a vstal zmŕtvych. Veď by nám nič nebolo osoži-lo, že sme sa narodili, keby sme neboli vykú-pení. O ako podivne sa sklonila k nám tvoja dobrota! O neoceniteľná nežnosť lásky: vydal si Syna, aby si vykúpil otroka. O ozaj potreb-ný hriech Adamov, ktorý je sotretý smrťou Kristovou. O prešťastná vina, ktorá si zaslú-žila tak veľkého a tak vznešeného Vykupiteľa! O vskutku svätá noc, ktorá jedine bola hodná vedieť čas a hodinu, v ktorej Kristus vstal zmŕtvych! Toto je tá noc, o ktorej je napísa-né: Noc bude osvietená ako deň a noc mi je svetlom v rozkošiach. Teda táto posledná noc zaháňa hriechy, smýva viny, vracia nevinnosť a radosť smutným; zaháňa nenávisť, pripravu-

je svornosť a ponizuje mocných. (*Tu zapichne diakon 5 zŕn do veľkonočnej sviece v podobe križa. Potom pokračuje:*) V túto milostivú noc prijmi teda, svätý Otče, večernú obetu tohto kadidla, ktorú ti Cirkev z práce včiel pri slávnostnej obeti tejto sviečky rukami svojich sluhov predkladá. Už poznáme chválu tejto voskovice, ktorú na česť Božiu zapaluje žiariaci oheň. (*Diakon zapáli veľkonočnú sviečku a spieva ďalej:*) Toto svetlo je síce rozdelené na čiastky, ale netratí na sile tým, že zapaluje; živí sa, pravda, rozpusteným voskom, ktorý plodná včela vyrobila na živienie tejto draho-
cennej lampy. (*Tu sa zapáli večné svetlo a ostatné lampy.*) Vskutku blažená noc, ktorá olúpila Egypťanov a obohatila Židov. Noc, ktorá spojuje nebo so zemou a Boha s ľuďmi. Preto ťa prosíme, Pane, nech táto svieca, posvätená na slávu tvojho mena, neprestáva rozháňať tmy tejto noci. Prijmi jej ľúbeznú vôňu a pripoj ju k svetlám oblohy. Nech jej blesk zastihne ešte zornička, ale tá zornička, ktorá nikdy nezapadá. Tá, ktorá vstala zmŕtvych a jasne zažiarila ľudskému pokoleniu. Prosíme ťa, teda Pane, ráč nám, svojim sluhom, všetkému duchovenstvu a nábožnému ľudu spolu s naším sv. Ocom N. a biskupom N. dožičiť pokojné časy, a ráč nás v tejto veľkonočnej ra-

dosti riadiť, spravovať a zachovávať. Skrze toho samého Pána nášho, Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý s tebou žije a kráľuje i s Duchom svätým Boh po všetky veky vekov. — L. Amen.

Kristus vstal zmŕtvych k novému životu. Diakon slávne zvestoval túto pravdu celému svetu. — Nasledujúce obrady znázorňujú duchovné vzkriesenie vykúpeného človeka sv. krstom.

III. Proroctvá.

1. Proroctvo (1. Mojž. 1, 1—31; 2, 1—2): O stvorení sveta a človeka. Sv. krstom sa stáva človek tiež „novým stvorením“, obnovuje sa v ňom obraz Boží, zničený hriechom.

Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. Tu povedal Boh: Buď svetlo! A stalo sa svetlo. Boh videl, že je svetlo dobré; a oddelil svetlo od tmy. Svetlo nazval dňom a tmu nocou: a nasledoval večer a ráno, deň prvý. Povedal tiež Boh: Nech je obloha uprostred vôd a nech delí vody od vôd. Utvoril teda Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou od tých, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. Boh nazval oblohu neбом: a nasledoval večer a ráno, deň druhý. Potom povedal Boh. Nech sa shromaždia voľy ktoré sú pod neбом, na jedno miesto, a nech sa ukáže suchá zem. A stalo sa tak. Boh nazval sucho zemiou a shromaždené vody pomenoval morom. Boh videl, že je to dobré. Potom povedal: Nech splodí zem zelené a semenoplodné byliny a plodné stromy, ktoré rodia ovocie svojho druhu, v ktorom je ich semä na zemi. A stalo sa tak. Zem teda vydala zelené

a semenoplodné byliny podľa ich druhov, ako aj ovocné stromy, z ktorých každý prináša semä podľa svojho druhu. Boh videl že je to dobré. Nasledoval večer a ráno, deň tretí. Tu povedal Boh: Nech sú svetlá na nebeskej oblohe a delia deň od noci, nech značia časy, dni a roky. Nech svietia na nebeskej oblohe a osvetľujú zem. A stalo sa tak. Boh utvoril dve veľké svetlá: väčšie svetlo, aby panovalo nad nocou, a hviezdy. Umiestil ich na nebeskej oblohe, aby svietily nad zemou, panovaly nad dňom i nocou a oddeľovali svetlo od tmy. Boh videl, že je to dobré. Nasledoval večer a ráno, deň štvrtý. Povedal ešte Boh: Nech vydajú vody živé zvieratá a lietač (nech lieta) nad zemou pod oblohou nebeskou. Stvoril teda Boh veľké zvieratá veľké a všelijaké živočíchy, ktoré sa pohybujú, ktoré vydaly vody podľa ich druhov a všelijakú lietač podľa jej rodu. Boh videl, že je to dobré. Požehnal ich týmito slovami: Plodte sa a množte a naplňte morské vody i vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi. Nasledoval večer a ráno, deň piaty. Povedal zasa Boh: Nech vydá zem živočíchov podľa ich rodu, hovädá, drobné zvieratá a rozličné druhy divokej zveriny. A stalo sa tak. Utvoril teda Boh rozličné druhy divokej zveriny i hovädá a všelijaké drobné zvieratá podľa ich rodu. Boh videl, že je to dobré. Potom povedal: Utvoríme človeka na náš obraz a na našu podobu; nech panuje nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom, nad krotkými zvieratmi, nad celou zemou, ako aj nad drobnou zverinou, ktorá sa pohybuje po zemi. Stvoril teda Boh človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal týmito slovami: Plodte sa a rozmnožujte, naplňte zem, podrobte si ju a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom, a nad všetkými živočíchmi, ktoré sa pohybujú po zemi. Po-

vedal tiež Boh: Hľa, dávam vám semenoplodné rastliny a všetko stromovité, ktoré v sebe nosí semeno svojho rodu, aby vám boli za pokrm a všetkým zvieratám na zemi, všetkému nebeskému vtáctvu a všetkým drobným zvieratám, ktoré sa na zemi pohybujú, a v čom je živá duša, aby mali čo jesť. A stalo sa tak. Boh videl všetko, čo utvoril a bolo to veľmi dobré. Nasledoval večer a ráno, deň šiesty. Tak boli dokonané nebesia i zem a všetka ich okrasa. Boh dokončil siedmeho dňa svoje dielo, ktoré utvoril a oddýchnul si v siedmy deň od všetkej práce, ktorú bol konal.

Modlime sa! — Klaknime na kolená. —
Vstaňte.

Bože, podivne si stvoril človeka a ešte podivnejšie si ho vykúpil; daj nám, prosíme Ťa, nech duchom a rozumom odporujeme hriешným radostiam, aby sme si zaslúžili dôjsť do večnej radosti. Skrze Pána nášho...

2. proroctvo :

Keď mal Noe 500 rokov, splodil Sema, Chama a Jafeta. Keď sa ľudia začali na zemi množiť a narodilo sa im viac dcér, synovia boží videli, že dcéry ľudské sú krásne, brali si ich podľa ľúbosti za ženy. Tu povedal Boh: Nezostane môj duch v človekovi na veky, lebo žije podľa tela; dožičím mu ešte 120 rokov. V tých časoch, keď synovia boží vchádzali k ľudským dcéram a tie rodily, žili na zemi obrovia, to sú tí povestní starí hrdinovia. Boh videl, že je zloba ľudská na zemi veľká a že každé ich smýšľanie smeruje stále k zlému, ľutoval, že utvoril na zemi človeka. Dojatý bolesťou v hĺbke srdca, povedal: Vykorením človeka, ktorého som stvoril, s povrchu ze-

me; človeka i zvieratá od zemeplazov až po nebeské vtáctvo, lebo ľutujem, že som ich utvoril. Ale Noe našiel milosť pred Pánom. Toto je životopis Noemov: Noe bol muž spravodlivý a dokonalý medzi svojimi vrstovníkmi. Chodil s Bohom. Mal troch synov: Sema, Chama a Jafeta. Ale svet sa pred Bohom kazil a naplňoval nepravosťou. Keď teda Boh videl, že je svet skazený, (lebo každý človek na zemi porušil svoj mravný život) povedal Noemovi: Koniec urobím každému stvoreniu, čo má telo. Naplnily zem nepravosťou, preto ich zniročím so zemou. Vystav si koráb z otesaného dreva, urob v ňom priehrady a vymaž smolou zvnútra a zvonku. Sprav ho takto: 300 ľaktov bude dĺžka korábu, 50 ľaktov šírka a 30 ľaktov jeho výška. Urob okno do korábu vôkol dookola; jeho výška nech je jeden ľakteľ. Dvere korábu postav s boku. Rozdel ho na prízemie, prvé a druhé poschodie. Hľa, pošlem potopu na zem, aby som usmrtil každé telo, v ktorom je dych života pod nebom. Všetko zahynie, čo je na zemi. Ale s tebou uzavrem smluvu: Vójdeš do korábu ty a s tebou tvoji synovia, tvoja žena a ženy tvojich synov. Zo všetkých živočíchov po dvoch vovedieš do korába, samca a samicu, aby s tebou na žive ostaly. Zo všetkých druhov vtáctva, z rozličných druhov hoviad a z rozličných druhov drobnej zemskej zveriny po dvoch z každého vojdú s tebou, aby mohly na žive ostať. Preto naber so sebou všelijakej potravy, ktorá sa môže jesť a posnášaj ju k sebe, bude to tebe a im za pokrm. Noe urobil všetko, čo mu Boh prikázal. Mal 600 rokov, keď sa potopy rozlialy po zemi. Pretrhly sa všetky žriedlá veľkej priepasti, otvorily sa stoky nebeské a lial sa dažď na zem za 40 nocí. Ten deň vošiel Noe a jeho synovia Sem, Cham a Jafet, jeho žena a tri ženy jeho synov, s nimi do korábu. Oni a všetky zvieratá podľa svojich druhov,

všetky hovädá podľa svojich druhov, všetko, čo sa hýbe na zemi, podľa svojich druhov, všetko, čo lieta, podľa svojich druhov. Koráb sa však niesol na vodách. Vody sa tak veľmi rozmohly na zemi, že pokrily všetky vysoké vrchy pod celým nebom. O 15 dní bolo vody vyššie, ako vrchy, ktoré pokrývaly. Zhynulo teda každé telo, ktoré sa hýbalo na zemi, vtáci, zvieratá divoké a krotké a všetky drobné zvieratá, ktoré sa plazia po zemi. Ostal len Noe a tí, čo boli s ním v korábe. Vody zaplavovali zem za 150 dní. Ale Boh sa rozpamätal na Noema, na všetkých živočíchov a na všetky hovädá, ktoré boli s ním v korábe; priviedol na zem vietor a vody počaly opadávať. Zavrely sa žriedla priepasti a stoky nebeské a zastavily sa dažde s neba. Vody zmizly so zeme sem i tam odtekajúc, počaly totižto opadávať po 150 dňoch. Keď minulo 40 dní, Noe otvoril okno v korábe, ktoré bol spravil, a vypustil krkavca. Ten poletoval sem i tam a nevrátil sa, dokiaľ nevyschly vody na zemi. Potom vypustil holubicu, aby sa dozvedel, či už zmizly vody s povrchu zeme. Tá našla, kde by si odpočinula jej noha, navrátila sa k nemu do korába, — lebo vody boli ešte po celej zemi, — on však siahol rukou, chytil ju a vniesol do korába. Potom čakal ešte druhých sedem dní a zasa vypustil holubicu z korába. Táto priletela k nemu v podvečer a v zobáku priniesla olivovú ratolesť so zeleným listím. Z toho vyrozumel Noe, že vody zmizly so zeme. Ale počkal ešte iných sedem dní a vypustil holubicu, ale tá sa už k nemu viac nevrátila. Tu prehovoril Boh k Noemovi: Vyjdi z korábu ty a s tebou tvoja žena, tvoji synovia, a ženy tvojich synov. Všetkých živočíchov, ktorí sú s tebou, zo všetkého tela, tak z vtáctva ako i zo zverov a drobných zvierat, ktoré sa plazia po zemi, vyveď so sebou; vyjdite na zem, plodte a množte sa na nej. Vy-

šiel teda Note a s ním jeho synovia, jeho žena a ženy jeho synov. Ale vyšly z korába aj všetky živočíchy, domáce zvieratá a drobné zvieratá, ktoré sa plazia, podľa svojich druhov. Noe však vystavil Pánovi oltár, vzal zo všetkého čistého dobytká a čistého vtáctva a obetoval zápalné obety na tomto oltári. Pán zavoňal príjemnú vôňu.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená! —
Vstaňte!

Bože, ty nezmeniteľná sila a večné svetlo, shliadni láskavo na zázračné a tajomné telo celej svojej Cirkvi a pokojne konaj od večnosti ustanovené dielo ľudského spasenia, nech celý svet skúsi a vidí, že vstáva, čo je zrotené, obnovuje sa, čo je staré, a že všetko zdokonaľuje ten, z ktorého všetko pochádza, Pán náš, Ježiš Kristus, tvoj Syn, ktorý s tebou...

3. proroctvo :

V tie dni skúšal Boh Abraháma a povedal mu: Abrahám, Abrahám! On odpovedal: Tu som. Povedal mu: Vezmi svojho jednorodeného syna Izáka, ktorého miluješ, id' do zeme videnia a obetuj ho tam na zápalnú obetu na vrchu, ktorý ti ukážem. Abrahám teda vstal ešte za noci, osedlal si osla, pojal si dvoch sluhov a Izáka, svojho syna. Keď narúbal dreva na zápalnú obetu, pobral sa na miesto, ktoré mu Boh určil. Keď tretieho dňa zdvihol oči, zazrel zďaleka to miesto a povedal svojim sluhom: Čakajte tu s oslom, ja a chlapec sa poponáhľame až hen tam, a keď si vykonáme poklonu, vrátíme sa k vám. Potom vzal dreva na zápalnú obetu, naložil na Izáka, svojho syna, sám však niesol v rukách oheň a nôž. Keď išli spolu, povedal Izák svojmu otcovi: Otče

môj! Ten sa ho pýtal: Čo chceš, synu? Povedal: Pozri, tu je oheň a drevo; kdeže je hoviadko na zápalnú obeť? Abrahám odpovedal: Boh si zaopatrí hoviadko na zápalnú obeť, synu môj. Šli spolu a prišli na miesto, ktoré mu Boh ukázal. Tam vystavil oltár a poukladal naň drevo. Tu poviazol svojho syna Izáka a položil ho na oltár na poukladané drevo. Potom vystrel ruku a chytil nôž, aby svojho syna usmrtil na obeť. Tu hľa, anjel Pánov volal s neba: Abrahám, Abrahám! On odpovedal: Tu som. Povedal mu: Nevystieraj svoju ruku na chlapca a nič mu neurob; teraz už viem, že sa bojiš Boha a neľutoval si svojho jednorodeného syna pre mňa. Abrahám zdvihol oči a videl za sebou barana za rohy zamotaného v trní. Toho vzal a obetoval na zápalnú obeť miesto syna. To miesto nazval: „Pán sa stará.“ Odtiaľ sa hovorí aj dnes: Na vrchu „Pán sa stará.“ Zavolať však anjel Pánov na Abraháma aj druhý raz s neba: Prisahám na samého seba, — hovorí Pán, — keď si to urobil a neľutoval ani svojho jednorodeného syna k vôľi mne, požehnám ťa a rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy nebeské a ako piesok, čo je na brehu morskom; tvoje potomstvo bude vládnuť bránami svojich nepriateľov. V tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme, lebo si poslúchol môj hlas. Abrahám sa vrátil k svojim sluhom, odišiel s nimi do Bersabé a tam býval.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená! —
Vstaňte!

Bože, veľký Otče veriacich, svojou milosťou po celom svete rozmnožuješ počet svojich prijatých detí, ako si to sľúbil, a veľkonočnou sviatosťou si Abraháma, svojho sluhu, urobil otcom všetkých národov, ako si to prisahal;

daj, nech tvoje národy hodne prijmu milosť,
na ktorú si ich povolal. Skrze Pána nášho.

4. prorocstvo:

V tie dni stalo sa za rannej stráže, že Pán pozrel na vojská Egypťanov zo stĺpu a oblaku a hľa, zničil ich, poprevracal kolesá vozov a ponorily sa do hĺbky. I povedali Egypťania: Utekajme pred Izraelom, lebo Pán bojuje za nich proti nám. Vtedy Pán povedal Mojžišovi: Vystri ruku na more, nech sa zasa vrátia vody na Egypťanov, na ich vozy a na ich jazdcov. Keď teda Mojžiš vystrel ruku proti moru, vrátilo hneď na predošlé miesto, a keď Egypťania utekali, vody im zastaly cestu a tak ich zatopil Pán vo vlnách. Vody sa teda vrátili a pokryly ako vozy a jazdcov celého vojska faraonovho, ktorí ich stihali a vošli do mora, takže nezostal z nich ani jeden. Ale synovia Izraelskí šli prostriedkom vysušeného mora a vody im tvorily stenu po pravej a ľavej strane. Tak vyslobodil Pán v ten deň Izraela z ruky Egypťanov. Na brehu morskom videli mŕtvych Egypťanov a veľkú moc, ktorú Pán na nich dokázal; i bál sa ľud Pána a verili Pánovi; i Mojžišovi, jeho sluhovi. Vtedy spieval Mojžiš a synovia izraelskí Pánovi túto pieseň:

Spievajme Pánovi, lebo slávne ukázal, že je vznešený; koňa a jazdca vrhol do mora. On mi je silou, a ochranou a tak sa mi stal spásou.

On je mi Bohom, preto ho budem sláviť, je Bohom môjho otca, budem ho velebiť.

Pán zláme zbrane, Pán je jeho meno.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená! —

Vstaňte!

Bože, tvoje dávne zázraky nám ešte aj dnes žiaria, lebo ako si svoju mocnú ruku podal na

záchranu z egyptského otroctva jednému národu, tak ju podávaš v kúpeli znovuzrodenia na spásu všetkým národom; dožič, nech sa národy celého sveta stanú dietkami Abraháma a obsiahnu hodnosť Izraelitov. Skrze Pána nášho . . .

5. *proroctvo:*

To je dedičstvo sluhov Pánových a ich spravodlivosť u mňa, hovorí Pán. Všetci smädní poďte k vodám, a ktorí nemáte peňazí, ponáhľajte sa, kupujte a jedzte. Poďte, kupujte bez peňazí a bez každej náhrady víno a mlieko. Prečo odvažujete striebro za to, čo neživí, a plácu svojej prácu za to, čo nenasycuje? Počúvajte, počúvajte ma, jedzte, čo je dobré a kochať sa vám bude duša v mastných jedlách. Nakloňte ucho a poďte ku mne; poslušnite a bude žiť vaša duša, uzavrem s vami večnú smluvu, verné sľuby, dobrotivo dané Dávidovi. Pozrite, za svedka ho dávam národom, za vodcu a učiteľa kmeňom. Pozri, národy, ktoré neznáš, povoláš, a národy, ktoré ňa neznaly, zbehnú sa k tebe pre Pána a Boha tvojho, a Svätého Izraelovho, lebo ňa oslávi. Hľadajte Pána, kým ho možno nájsť, vzývajte ho, kým je blízko. Nech opustí bezbožný svoju cestu a nešľachetný muž svoje myšlienky, nech sa vráti k Pánovi a smiluje sa nad ním, k nášmu Bohu, lebo ochotne odpúšťa. Veď moje myšlienky nie sú vaše myšlienky, ani cesty vaše, cesty moje, hovorí Pán. O čo sú, pravda, vyššie nebesá od zeme, o to prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky. A ako prší dážď a padá sneh s neba, o to sa viac nevracia, ale napája zem, polieva ju a zúrodňuje, takže dáva zrno na siatie a chlieb na jedenie; tak bude moje slovo, ktoré výjde z mojich úst; nevráti

sa ku mne prázdne, ale urobí to, čo chcem, a podari sa mu, na čo ho posielam, hovorí Pán všemohúci.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená! —
Vstaňte!

Všemohúci, večný Bože, rozmnož na česť svojho mena, čo si našim otcom pre ich vieru prisľúbil a rozmnož synov zaslúbenia tým, že ich posvätiš a prijmeš za svojich, nech sv. Cirkev z väčšej čiastky vidí splnené, o čom starovek i svätí nepochybovali, že sa stane. Skrze Pána nášho...

6. *proroctvo:*

(Bar. 3, 9—38.) *Cirkev napomína krstencov, aby sa snažili o pravú múdrosť.*

Počuj, Izrael, prikázania života, napni sluch a nauč sa múdrosti. Čo je to, Izrael, že si v nepriateľskej zemi? Zostareš si v cudzej zemi, poškrvnený si ako mŕtvolý a započítaný medzi tých, čo klesajú do hrobu. Opustil si prameň múdrosti. Lebo keby si bol chodil po ceste Pánovej, bol by si prebýval vo večnom pokoji. Nauč sa, kde je poznanie, kde sila, kde rozum, aby si spolu poznal, kde dlhý vek a blahobyť, kde svetlo očí a pokoj. Ktože našiel jej miesto a kto vošiel do jej pokladnice? Kde sú panovníci národov a tí, ktorí panovali nad zvieratmi zemskými? Tí, ktorí sa hrali s vtáctvom nebeským, ktorí striebro shromažďovali a zlato, v ktoré ľudia nádej skladajú a jeho hromadeniu niet konca? Kde sú tí, ktorí kuli striebro, namáhali sa a ich diela sa nedajú vyskúmať? Zmizli, klesli do hrobu a na miesto nich povstali iní. Mladíci videli svetlo, bydleli na zemi, ale cestu k múdrosti nepoznali, neporoz-

umeli chodníky k nej, ani ich synovia si ju neosvojili, ďaleko ostala od ich tvári. Nebolo o nej slýchať v krajine kanaanskej, ani ju vídať v Temane. Ani synovia Agary, ktorí hľadajú múdrosť po svete, ani kupci merrhanskí a temanskí rozprávkári; a tí, ktorí hľadajú múdrosť a rozumnosť, ani tí nepoznali cesty k múdrosti a nemysleli na jej chodníky. Ó, Izrael, aký veľký je dom boží, aké veľké miesto, kde vládne! Veľké je a nemá konca, vysoké a nesmierne. Tam boli tí povestní obri, ktorí žili v praveku, veľkej postavy, schopní do boja. Nie tých vyvolil Pán: ani nenašli cestu k múdrosti, preto zahynuli. Pretože nemali múdrosti, zahynuli; pre svoju nemúdrosť. Ktože vystúpil na nebo, dostal ju a priniesol z oblakov? Ktože sa preplávil za more, našiel ju a priniesol za výborné zlato? Niet, kto by vedel cesty k nej, ani kto by skúmal chodníky k nej. Ale ten, ktorý všetko vie, ten ju zná, vynašiel ju svojím rozumom, ten, ktorý založil zem na večný čas a naplnil ju dobytkom a štvornohými zvermi, ktorý vysielal svetlo a ide, volá naň, poslúcha ho a trasie sa. Hviezdy však vydávajú svetlo na svojich strážniciach a veselia sa, keď ich zavolá, odpovedajú mu: Tu sme! — a s radosťou sviatia tomu, kto ich stvoril. Tento je náš Boh, iný nemôže prirovnať sa k nemu. On vynašiel každú cestu k múdrosti a dal ju Jakubovi, svojmu sluhovi, a Izraelovi, svojmu miláčkovi. Potom sa ukázal na zemi a chodil medzi ľuďmi.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená! —
Vstaňte!

Bože, zväčšuješ svoju Cirkev stálym povolávaním pohanov, dožič láskavo svoju stálu ochranu a pomoc tým, ktorých krstnou vodou smývaš. Skrže...

7. prorockvo:

V tieto dni spočivala ruka Pánova nado mnou, vyviedla ma v duchu Pánovom a pustila ma uprostred poľa, ktoré bolo plné kostí. Viedla ma pomedzi ne dookola. Bolo ich veľmi veľa na povrchu poľa a boly veľmi suché. Potom mi povedal: Synu, človeka, čo myslíš, či ožijú tieto kosti? Odpovedal som: Páne Bože, ty vieš. Tu mi povedal: Prorokuj o týchto kostiach a povedz im: Suché kosti, počúvajte slovo Pánovo! Toto hovorí Pán Boh týmto kostiam: Hľa, ja vpustím do vás ducha a ožijete; dám na vás žily, nechám na vás narásť mäso, obtiahnem vás kožou a dám do vás ducha a ožijete, a zviete, že ja som Pán. Prorokoval som teda, ako mi rozkázal. Ale keď som prorokoval, nastal šuchot, a hľa, pohyb. Kostí sa pripojily ku kostiam. Každá ku svojmu stavcu. Pozeral som, a hľa, žily a mäso prišlo na ne, po povrchu sa roztiahla koža, ale ducha nemaly. Povedal mi: Prorokuj o duchu, prorokuj, synu človeka, a povedz duchu: Toto hovorí Pán Boh: Od štyroch vetrov príď, duchu, aovej týchto pobitých, nech ožijú. Keď som prorokoval, ako mi rozkázal, vošiel do nich duch, ožili, stali si na nohy, zástup veľmi náramne veľký. A povedal mi: Synu človeka, všetky tieto kosti sú dom izraelský; oni hovoria: Uschly naše kosti, zahynula naša nádej, koniec nám je. Preto prorokuj a povedz im: Toto hovorí Pán Boh: Hľa, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z vašich hrobov, ľud môj; a vovediem vás do zeme izraelskej a zviete, že ja som Pán, keď otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov, ľud môj; keď dám do vás môjho ducha a budete žiť a poprajem vám pokoja vo vašej zemi, hovorí Pán všemohúci.

Modlime sa: — Klaknime na kolená! —
Vstaňte!

Bože, ty nás poučuješ o sláve veľkonočného tajomstva v knihách oboch zákonov; daj nám pochopiť tvoje milosrdenstvo, nech nás prijatie týchto prítomných darov posilní v očakávaní budúcich. Skrze Pána nášho ...

8. *proroctvo*:

Sedem zien chytí v tom čase jedného chlapa a povedia: Svoj chlieb budeme jesť a svojimi šatmi sa odievať, len nech sa po tebe menujeme, zbav nás potupy. V ten deň bude výhonok Pánov na zvelebenie a slávu a ovocie zeme na povznesenie a na radosť tým, čo budú zachránení z Izraela. Stane sa, že každý, kto bude ponechaný na Sione a zostane v Jeruzaleme, bude sa volať svätým, každý, kto je zapísaný životu v Jeruzaleme. Keď Pán smyje s dcér sionských a krv sotrie s Jeruzalema duchom súdu a duchom ohňa, vtedy nad každým miestom vrchu Sionského a kde ho vzývajú, stvorí Pán oblak vo dne a dym a blesk horiaceho ohňa v noci; lebo nad všetkou slávou bude ochrana. Pán bude stánkom, ktorý dáva chládok vo dne pred horúčostou a bezpečný úkryt pred víchrom a dažďom.

Spev: Môj milý mal vinicu na úrodnom vršku. Obohnal ju múrom, okopal, vysadil viničom zo Soreku a vystavil v nej vežu. Vykopal v nej lis: vinica Pána zástupov je totižto dom Izraelov.

Modlime sa: — Klaknime na kolená! —
Vstaňte!

Bože, ty si slovami sv. prorokov zjavil vše-

tkým synom svojej Cirkvi, že si v celej svojej ríši rozsievateľom dobrého semena a pestiteľom vyvolených ratolestí, odstráň od svojich národov, ktoré menuješ vinicami a siatinami, každé trnie a bodlač hriechu, a daj, nech prinášajú šľachtené ovocie. Skrze Pána nášho . . .

9. prorocstvo:

V tých dňoch povedal Pán Mojžišovi a Aronovi v Egyptskej krajine: Tento mesiac vám bude začiatkom mesiacov, bude prvý z mesiacov roka. Hovorte k celému shromaždeniu synov izraelských a povedzte im: Desiateho tohto mesiaca nech si každý vezme baránka pre svoju rodinu a svoj dom. Ale ak je počet rodiny menší, ako koľko by stačilo stroviť baránka, nech si zavolá z najbližšieho susedstva toľko osôb, koľko stačí stroviť baránka. Ale ten baránok nech je bez chyby, samec, ročiak. Podľa tohto predpisu môžete vziať aj kozla. Chovajte ho až do 14. dňa tohto mesiaca, potom ho k večeru obetuje celé shromaždenie synov izraelských. Nech vezmú z jeho krvi a pomažú ňou obe dveraje a vrchný prah domu, kde ho budú požívať. Tú noc nech jedia len mäso na ohni pečené a nekvasený chlieb s divou zeleninou. Nejedzte z neho nič surového, ani vo vode vareného, ale len na ohni pečené. Zjedzte aj hlavu s nôžkami a vnútornými vecmi. Do rána nič nesmie z neho ostať; čo by ostalo, spálte ohňom. Jedzte ho takto: Prepásaní na bedrách, s obuvou na nohách, s palicou v ruke, jedzte chytro, lebo je faze, to jest príchod Pánov.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená! —
Vstaňte!

Všemohúci, večný Bože, podivný si v riadení všetkých svojich diel; daj poznať svojim, ktorých si vykúpil, že vznešenejším dielom bola na konci vekov obeta Krista, nášho veľkonočného Baránka, ako na začiatku vekov stvorenie sveta. Skrze toho samého . . .

10. proroctvo :

(Jon. 3, 1—10.) Obrátenie Ninivčanov.

V tých dňoch prehovoril Pán k Jonášovi po druhý raz takto: Vstaň, choď do Ninive, veľkého mesta, a káž tam kázeň, ktorú ti hovorím. Vstal teda Jonáš a odišiel do Ninive podľa slova Pánovho; Ninive bolo veľké mesto na tri dni chôdze. Jonáš teda začal cestu prvého dňa a takto volal: Ešte 40 dní a Ninive zhynie. Ninivčania však uverili v Boha, vyhlásili pôst a obliekli sa do srstnatého rúcha od najväčšieho až do najmenšieho. Keď sa totižto tá zvesť dostala ku kráľovi ninivskému, odhodil svoje šaty, obliekol sa do srstnatého rúcha a sadol si do popola. A dal vyhlásiť v Ninive toto: Z rozkazu kráľa a jeho kniežat sa prikazuje: Ľudia i hovädá, voly i ovce nech ničoho neokúsia, nech sa nepasú a vodu nech nepijú. Nech sa ľudia i hovädá oblečú do srstnatého rúcha a nech silne volajú k Pánovi a nech sa každý odvráti od svojej zlej cesty, od nepravosti, ktorou má ruky poškvŕnené. Kto vie, azda sa obráti Boh a odpustí, azda zanechá svoj prísny hnev a nezahynieme. Keď Boh videl skutky, že sa odvrátili od svojej zlej cesty, smiloval sa nad svojim ľudom Pán, Boh náš.

Modlime sa: — Klaknime na kolená! —
Vstaňte!

Spojil si, Bože, rozličné národy vyznávaním

svojho mena; daj nám vôľu i silu vykonať, čo rozkazuješ; nech ľud, ktorý si povolal do večného blahoslavenstva, má tú istú vieru v srdci a lásku v skutkoch. Skrze Pána . . .

Modlime sa: — Klaknime na kolená. — Vstaňte!

II. proroctvo:

(5. Mojž. 31, 22—30.) *Treba zachovať Boží zákon.*

V tých dňoch napísal Mojžiš pieseň a naučil ju synov izraelských. Pán rozkázal Jozuovi, synovi Nunovmu: Buď smelý a silný, lebo ty uvedieš synov izraelských do zeme, ktorú som im sľúbil, a ja budem s tebou. Keď teda Mojžiš napísal tento zákon, do posledného slova do knihy, prikázal levítom, ktorí nosili archu úmluvy Pánovej: Vezmite túto knihu a položte ju na bok archy úmluvy Pána, Boha vášho, nech je tam na svedectvo proti tebe. Lebo znám tvoju spurnosť a tvoju veľmi tvrdú šiju. Ešte za môjho života, keď som s vami chodil, vždy ste spurne konali proti Pánovi; čím viac, keď zomrem. Shromaždíte ku mne všetkých starších podľa svojich pokolení a pisárov, vyhlásim pred nimi tieto slová a za svedkov proti nim budem volať nebo a zem. Lebo viem, že po mojej smrti zle budete robiť a chytro odchýlite sa s cesty, ktorú som vám prikázal; a prídu na vás tresty v budúcnosti, keď budete zle robiť pred tvárou Pánovou, aby ste ho hnevali skutkami vašich rúk. Zaspieval teda Mojžiš túto pieseň do posledného slova celému zástupu izraelskému.

Spev: Pozoruj, nebo, čo hovorím, a zem počuj slová mojich úst. Očakávajte moje reči ako dážd', nech sostúpia moje slová ako rosa. Ako dážd' na távu, ako sneh na seno, lebo chcem vzývať meno Pánovo. Zvelebujte nášho Boha. Božie skutky sú pra-

vé a všetky jeho cesty spravodlivé. Boh je verný, v ňom niet klamu. Pán je spravodlivý a svätý.

Modlime sa: — Kľaknime na kolená. —
Vstaňte!

Bože, ty povyšuješ ponížených a dávaš silu spravodlivým; tvoj svätý sluha Mojžiš podľa tvojej vôle tak poučil tvoj ľud spievaním sv. piesne, že tento zopakovaný zákon je ešte aj nám smerodajný: prispej svojou silou na pomoc všetkým vykúpeným, zmierni im strach, zväčši radosť, odpusť a zotri hriechy všetkým; tvoje hrozby, tresty nech nám slúžia na spasenie. Skrze Pána...

12. *proroctvo*:

(Dan. 3, 1—24.) *Troja mládenci v ohnivej peci.*

V tých dňoch Nabuchodonozor dal spraviť zlatú sochu 60 lakťov vysokú, a 6 lakťov širokú a kázal ju postaviť na rovine Dura v krajine babylonskej. Potom dal kráľ Nabuchodonozor svolať satrapov, úradníkov, sudcov, vodcov, vladárov, správco, teda všetkých predstavených krajín, aby sa sišli na posviacku sochy, ktorú bol dal postaviť Nabuchodonozor, kráľ. Vtedy sa shromáždili satrapovia, úradníci, sudcovia, vodcovia, vladári a veľmoži, ktorí boli v moci postavení, a všetci predstavení krajín, aby sa súčastnili posviacky sochy, ktorú bol dal vystaviť Nabuchodonozor, kráľ. Postavili sa teda pred sochu, ktorú bol dal postaviť Nabuchodonozor, kráľ. Vyvolávač volal z celej silv: Vám sa oznamuje, národom, kmeňom a jazykom: V tú chvíľu, keď počujete hlas trúby, píšťaly, citary, sambuky, harfy, symfonie a iných hudobných nástrojov, padnite a kľanajte sa

zlatej soche, ktorú dal vystaviť Nabuchodonozor, kráľ. A kto by nepadol a nekľal sa, v tú chvíľu bude hodený do pece, do horiaceho ohňa. Preto hneď keď počuli všetci ľudia hlas trúby, píšťaly, citary, sambuky, harfy, symfónie a iných hudobných nástrojov, padly všetky národy, kmene a jazyky, a klaňaly sa zlatej soche, ktorú bol dal vystaviť Nabuchodonozor, kráľ. Hneď vtedy predstúpili aj Chaldejci a žalovali na Židov. Povedali Nabuchodonozorovi, kráľovi: Kráľu, buď živý na veky! Ty, kráľu, si vydal rozkaz, aby každý človek, ktorý počuje hlas trúby, píšťaly, sambuky, harfy, symfónie a iných hudobných nástrojov, padol a klaňal sa zlatej soche, a kto by nepadol a nekľal, aby bol hodený do pece, do horiaceho ohňa. Sú však Židia, ktorým si sveril správu krajiny babylonskej Sidrach, Misach a Abdenaga. Boli teda ihneď privedení pred kráľa. Nabuchodonozor, kráľ, takto prehovoril k nim: Či je to pravda, Sidrach, Misach a Abdena-o, že nectíte mojich bohov a že sa neklaniate zlatej soche, ktorú som dal postaviť? Preto teraz, ak ste ochotní, v tú chvíľu, keď počujete hlas trúby, píšťaly, citary, sambuky, harfy, symfónie a iných hudobných nástrojov, padnite a klaňajte sa soche, ktorú som dal urobiť. Ale ak sa nebudete chcieť klaňať, v tú chvíľu budete hodení do pece, do horiaceho ohňa; a ktorý je ten boh, ktorý by vás vytrhol z mojej ruky? Sidrach, Misach a Abdenago takto odpovedali kráľovi: Netreba nám, aby sme ti na to odpovedali, lebo, hľa, náš Boh, ktorého ctíme, môže nás vytrhnúť z pece, z horiaceho ohňa, a vyslobodiť z tvojich rúk, kráľu. Ale i keby to nebola jeho vôľa, nech ti je známe, kráľu, že tvojich bohov ctíš a zlatej soche, ktorú si dal vystaviť, klaňať sa nebudeme. Vtedy sa Nabuchodonozor rozzúrili a tvár mu zahorela proti Sidra-

chovi, Misachovi a Abdenagovi. Rozkázal, aby rozpálili pec sedem razy väčšími, ako ju obyčajne rozpaľovali. A najsilnejším chlapom zo svojho vojska rozkázal, aby sviazali nohy Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi a hodili ich do pece, do horiaceho ohňa. A hneď sviazali tých mužov a v spodnom obleku, čapiciach, obuvi a šatoch ich hodili do pece, do horiaceho ohňa, lebo rozkaz kráľov náhlil. Pec bola veľmi rozpálená. Tých mužov, ktorí hodili Sidracha, Misacha a Abdenaga, zabil ohnivý plameň. Teda tí traja mužovia, Sidrach, Misach a Abdenago, padli sviazaní do pece, do horiaceho ohňa. Ale prechádzali sa uprostred plameňa, chválili Boha a dobrorečili Pánovi.

Modlime sa: Všemohúci, večný Bože, jediná nádej sveta; predpovedmi svojich prorokov si zjavil tajomstvá našich časov; usmier sa o rozmnož túžbu svojho ľudu, lebo nikto z veriacich nemôže ani len trochu pokročiť v ctnostiach, ak ho ty nevedieš. Skrze Pána nášho. . .

IV. Svätenie krstnej vody.

Cestou ku krstiteľnici sa spieva:

S p e v : Ako jelen túži po prameni vody, tak dychtí moja duša po tebe, Bože. *Ť.* Moja duša je smädná po živom Bohu; kedy už dôjdem a sa ukážem pred tvárou Božou? *Ť.* Moje slzy sú mi chlebom vo dnes v noci, lebo mi každý deň vravia: kde ti je Boh?

K. Pán s vami. — I s duchom tvojím.

K. Modlime sa: Všemohúci, večný Bože, shliadni láskanovo na pobožnosť svojho obro-

dzujúceho sa ľudu, ktorý ako jeleň túži po prameni tvojich vôd a daj láskavo, nech mu tento smäd viery sviatosťou krstu posväti dušu i telo. Skrže Pána nášho . . .

Svätenie krstiteľnice začína sa modlitbou:

K. Pán s vami. — I s duchom tvojím.

K. Modlime sa: Všemohúci, večný Bože, buď nám na pomoci pri slávení tajomstva tvojej veľkej lásky a učinkuj vo sviatosťiach; sošli ducha synovstva, nech vytvorí nové národy, ktoré ti zrodí krstná voda; nech tvoja sila uskutoční, čo konáme poníženou službou. Skrže Pána nášho . . .

K. Pán s vami. — I s duchom tvojím.

K. Hore srdcia. — Máme u Pána.

K. Ďakujme Pánu, Bohu nášmu. — Je hodné a spravodlivé.

Vskutku je dôstojné a spravodlivé, slušné a spasiteľné tebe vždy a všade ďakovať, sv. Páne, všemohúci Otče, večný Bože. Ty neviditeľnou silou zázračne pôsobíš vo svojich sviatosťiach a hoci sme my nehodní vykonávať také veľké tajomstvá, ty nám predsa ponechávaš dary svojej milosti a láskavo si nakloňuješ uši k našim prosbám. Bože, tvoj duch sa vznášal nad vodami už pri stvorení sveta, takže už vtedy prirodzenosť vody dostala posväcujúcu silu. Bože, ty si vodou smyl hriechy zlého sveta a už potopou si označil predobraz, takže svia-

tosťou toho istého živlu sa ničia hriechy a rodia ctnosti. Vzhliadni, Pane, na svoju Cirkev, v nej na svoje novozrodené dietky, ako občerstvuješ svoju ríšu hojným prúdom milosti, keď po celom svete otváraš krstný prameň na obnovenie národov, aby na rozkaz tvojej veľbnosti prijímala milosť tvojho Syna z Ducha svätého.

Kňaz rukou delí vodu v podobe kríža.

Nech on neviditeľne zúrodní túto vodu, pripravenú na obrodienie ľudí svojím božstvom, aby sa týmto posvätením počalo a z tohto božského prameňa ako z čistého života zrodilo nové stvorenie, nebeské pokolenie. Nech všetkých bez rozdielu telesného pohlavia a časového veku zrodí matka milosť pre jedno a to isté destinstvo. Rozkáž, Pane, nech ďaleko odstúpi odtiaľto každý nečistý duch a každá zlosť diabolského klamu. Nech sa na toto miesto nedostane nijaká protivná moc, nech ho falošne neobchádza, nech sa ho tajne nezmocní, nech ho jedom nenakazí.

Dotýka sa rukou vody. Vyháňa z nej zlého ducha.

Nech je toto sväté a nevinné stvorenie zbavené každého útoku zlého ducha a očistené od všetkej neprávosti. Nech je živým prameňom, vodou obrodienia, vlnou očistenia. Nech všetci, ktorí majú byť obmytí týmto spasiteľným kú-

peľom, obsiahnu pomocou Ducha sv. milosť dokonalého očistenia. Preto ťa, voda, ty dielo Božie, žehnám skrze Boha † živého, skrze Boha † pravého, skrze Boha † svätého. Skrze Boha, ktorý ťa na počiatku svojim slovom od-delil od suchej zeme a jeho duch sa vznášal nad tebou.

Kňaz vylieva vodu v štyri strany sveta, pretože všetkým národom sa má dostať sv. krstu.

On ťa nechal vyvierat' z rajského prameňa a z jeho rozkazu si štyrmi riekami ovlažovala celú zem. V púšti si bola horkou, on ti pridal sladkosť, urobil ťa pitnou a vyronil ťa smädnému ľudu zo skaly. Žehnám † ťa skrze Ježiša Krista, jeho jednorodeného Syna, nášho Pána, ktorý ťa v Káne galilejskej podivným zá-zrakom premenil na víno. Po tebe chodil nohami a Jánom bol v Jordáne v tebe pokrstený. Nechal ťa vyroniť zo svojho boku spolu s krvou a takto rozkázal svojim učeníkom veri-acích tebou krstiť: Idte, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha svä-tého. Tieto tvoje prikázania zachováваме: pre-to ty, všemohúci Bože, nám láskavo pomáhaj a dai vtuknutie. (*Tri razy dýcha na vodu v podobe križa.*)

Požehnaj svojimi ústami túto čistú vodu; nech má nielen prirodzenú silu umývať telo, ale aj moc očisťovať dušu.

*Tri razy ponorí veľkonočnú sviečku vždy hlbšie.
Pri tom spieva vždy vyšším hlasom:*

Nech do tohto plného prameňa sostúpi sila Ducha sv. (*dýcha trikrát na vodu*) a nech zúrodní celú podstatu tejto vody obrodzujúcou mocou. Nech sa tu sotre každá škvrna hriechu, nech sa prirodzenosť, stvorená na tvoj obraz, a privedená znovu do svojho prvotného, vznešeného stavu, očistí od všetkej zastaralej špiny a nech sa každý človek, ktorý prijme túto sviatosť znovuzrodenia, prerodí v nové detstvo pravej nevinnosti. Skrze Pána nášho Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý s ohňom príde súdiť živých i mŕtvych a svet. — Amen.

(Kňaz pokropí ľud svätenou vodou, leje do nej olej katechumenov v podobe kríža.)

Nech sa posväťí a zúrodní tento prameň spásonosným olejom pre tých, čo sa z neho znovuzrodia na život večný. — Amen.

(Potom leje chrizmu.) Nech sa leje chrizma Pána nášho Ježiša Krista a tešiteľa Ducha sv. v mene sv. Trojice. Amen.

(Leje naraz olej katechumenov a chrizmu.)

Nech sa smieša spolu chrizma posvätenia, olej pomazania, krstná voda v mene Otca † i Syna † i Ducha † svätého. — Amen.

V. Sv. omša.

(Kňaz ide od krstiteľnice k oltáru a vrhne sa na tvár a tak zostáva, kým sa spievajú litánie ku všetkým svätým, — vid' Jedn. spevník, str. 77.)

Po litániách ide sa kňaz pripraviť na sv. omšu. Za starokresťanských dôb slúžila sa táto omša až v nedeľu ráno, kedy Kristus Pán vstal zmŕtvych. Odtiaľ jej radostný ráz, veselé Alleluja a evanjelium o vzkriesení Krista Pána.

K. Pán s vami. — I s duchom tvojším.

Modlime sa: Bože, ty ožiaruješ túto presväťujúcu noc slávnym zmŕtvychvstaním; zachovaj v novom pokolení svojej rodiny ducha svojho synovstva, ktorého si mu udelil, nech ti na tele a duši obnovení preukazujú čistú službu. Skrze toho samého Pána nášho . . .

Lekcia: (Koloz.) Bratia! Keď ste vstali s Kristom, hľadajte, čo je tam hore, to majte na mysli a nie, čo je na zemi. Veď ste umreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu. Keď sa však vzdiali Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte v sláve s ním.

Po epištole spieva kňaz trikrát Alleluja, vždy o tón vyššie, a ľud spev opakuje.

Chváľte Pána, lebo je dobrý, lebo na veľky trvá jeho milosrdenstvo. Chváľte Pána všetky

národy, oslavujte ho všetky pokolenia. Lebo je veľké nad nami jeho milosrdenstvo a pravda Pánova zostáva na veky.

Evanjeliu m : Slová sv. evanjelia podľa Matúša (28, 1—7).

Po sobote, keď svitalo v prvý deň týždňa, prišla Mária Magdalena a druhá Mária pozrieť si hrob. Naraz nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov sostúpil s neba, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Podobal sa blesku a šaty mal ako sneh. Strážcovia sa triasli strachom a ostali ako mŕtvi. Ale anjel takto prehovoril k ženám: Nebojte sa, viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal; poďte, pozrite si miesto, kde bol Pán položený. Choďte rýchlo a povedzte jeho učeníkom, že vstal zmŕtvych. Hľa, predide vás do Galilejska, tam ho uvidíte. Hľa, predpovedal som vám.

Tichá modlitba : Prijmi, prosíme, Pane, prosby svojho ľudu s obetnými darmi; nech posvätené veľkonočnými tajomstvami sú nám tvojou pomocou prostriedkom pre večnosť. Skrze Pána nášho...

Prefácia : Vskutku je dôstojné a spravodlivé, slušné a spasiteľné v každom čase ťa, Pane, zvelebovať, ale zvlášť slávnostnejšie v tejto noci, keď Kristus, náš veľkonočný Bará-

nok bol obetovaný. Veď on sám je opravdivý Baránok, ktorý sňal hriechy sveta. Svojou smrťou zrušil našu smrť a zmŕtvychvstaním obnovil život. A preto s anjelmi a archanjelmi, s trónmi a panovníkmi a s celým zástupom nebeského vojska spievame tvojej velebnosti chválospev a ustavične voláme: Svätý...

Po sv. prijímaní:

K. Alleluja, alleluja, alleluja.

L. Chváľte Pána všetky národy, oslavujte ho všetky pokolenia. Lebo je veľké nad nami jeho milosrdenstvo a pravda Pánova zostáva na veky. Sláva Otcu...

Alleluja, alleluja, alleluja.

Antifona: Po sobote, keď svitalo v prvý deň týždňa, prišla Mária Magdalena a druhá Mária pozrieť si hrob, alleluja.

Velebí moja duša Pána. Môj duch plesá v Bohu, mojom Spasiteľovi. Veď shliadol na svoju poníženú slúžku, hľa, od teraz ma bude blahoslavenou volať každé pokolenie.

Veď mi veľkú milosť preukázal Všemohúci, ktorý má sväté meno.

Jeho milosrdenstvo trvá s pokolenia na pokolenie tým, čo sa ho boja.

Mocne koná jeho ruka: rozpráši tých, čo sú pyšní v srdci.

Mocnárov sosaďuje s trónu, nízkych povyšuje.

Lačných nasycuje dobrými vecmi, boháčov prepúšťa naprázdno.

Ujal sa Izraela, svojho sluhu, pamätal na svoje milosrdenstvo.

Ako sľuboval našim otcom: Abrahámovi a jeho potomstvu na veky.

Sláva Otcu . . .

Opakuje sa antifona.

Modlime sa: Vlej do nás, Pane, Ducha svojej lásky, a keď si nás nasýtil veľkonočnými tajomstvami, učiň nás láskavo svornými. Skrze Pána nášho . . .

K. Chodte, omša sa skončila, alleluja, alleluja.

L. Vďaka Bohu, alleluja, alleluja.

Imprimi potest. Bratislavae 1. Martii 1942. P. Josephus Lávička CSsR, visitator. Nihil obstat. Mons. Geysa Szücsy, censor dioec. Imprimi potest. Nr. 2169/1942 Tyrnaviae, die 11. Martii 1942.

Tlačí kníhtlačiaren Unia, Bratislava, Kolárska 5. — Novinové výplatné povolilo riaditeľstvo pôšt a telegrafov v Bratislave, číslo 2865-III-1939, 9. I.